

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Capitvlo Patracensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

variantem non repellit, & consilium non aspernatur mutantis. Sic autem tertia ac quarta objectionibus est responsum, quod non debet Gurcen. Ecclesie servitutis confessio præjudicium generare: quia si de jure communi habere debeat liberum de illo qui est ei præficiendus iudicium, & contra huiusmodi libertatem sic servitutem confessa, juris civilis auxilio suffragante, quod vult liberum hominem servum per confessionem non effici servitutis, non est ipsi libera electio adimenda, adiungens quod post translationem ad Maguntin. Ecclesiam Archiepiscopi memorati, Gurcen. Ecclesia dicto prædecessori nostro Lucio Papæ III. quando potuit reclamare, super violentia exposuit quaestionem, sed ipse, sicut in privilegio quod super electione, institutione, consecratione Gurcen. Episcopi fel. rec. Alexander Papa II. dicebatur Salsburgensi Ecclesie concessisse, ita & in sententia circumventus, asserens se diligenter examinasse, ac verum illud privilegium invenisse, quod nos falsum reperimus manifestè, eam absentibus Gurcen. Canonicis confirmavit. Nos igitur iis & aliis intellectis quæ partes coram nobis multipliciter allegarunt, interloquendo concessimus ut procurator Gurcen. Ecclesie probandi metum illum facultatem haberet, præfinito juramento se illum postea didicisse; sicque testes produxit, quos per dil. fil. n. L. Tituli sanctæ Crucis Presbyterum & G. sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Card. examinari mandavimus & eorum depositiones conscribi. Quia verò sæpediti Archiepiscopi procurator tam super hoc quam super eo quod Gurcen. spontanea voluntate sententiæ paruerunt, & quod tam metu quam aliis coram bo. me. Lucio Papa prædecessore nostro in iudicio allegatis idem prædecessor noster per privilegij paginam præfatam sententiam confirmavit, volebat in patria producere testes, discretionem vestre per apostolica scripta mandamus quatinus testes quos utralibet pars super præmissis articulis & super transactione quæ post tempus sententiæ dicitur facta fuisse, aut in personas testium duxerit producendos, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, circa festum omnium sanctorum in loco securo partibus recipere procuretis, & attestations redactas in scriptis nobis fideliter transmittatis, ex tunc præfigentes ipsis partibus terminum competentem, quo re-

cepturæ sententiam nostro se conspectui repræsentent; nisi forsan interim possent ad amicabilem venire concordiam, quam utrique parti credimus expedire. Nullis litteris obstantibus, si quæ apparuerint à sede apostolica præter assensum partium impetrata: Quod si non omnes, duo vestrum &c. Datum Laterani XIV. Kal. April. anno decimo.

CAPITULO PATRACENSI.

Cum dilectus filius nobilis vir Guilelmus Campaniensis Princeps Achaia & vos pariter cum eodem nobis olim instanter supplicaveritis & devotè ut venerabilem fratrem nostrum . . Patracen. Archiepiscopum, tunc unanimiter electum à vobis, & ad sedem apostolicam accedentem, vobis in pastorem concedere dignaremur, nos diligentius indagantes qualiter fuerat in ipsius electione processum, quod per vos factum fuerat, tanquam minùs licitè procuratum, cum & vos fuissetis minùs canonicè instituti, non duximus approbandum, sed necessitate pariter & utilitate pensatis, postquam de veritate negotij & statu terræ per juramenta sociorum ejusdem Archiepiscopi tunc electi fuimus certiores effecti, de potestate nostra cum Ecclesie vestre pastorem constituimus & rectorem, administrationem ipsi plenariam tam in spiritualibus quam in temporalibus concedentes. Licet autem de plenitudine potestatis, quam habemus Domino disponente super Ecclesias universas, consecrationis munus potuissemus eidem tunc temporis impendisse, quia tamen volumus venerabili fratri nostro . . Patriarchæ Constantinopolitano, cui Ecclesia vestra asseritur esse subiecta, in hac parte deferre, ipsum ad Patriarcham remisimus memoratum, ab eodem consecrationis gratiam recepturum. Verum idem Archiepiscopus guerrarum & turbationum periculis, quæ vigent in Romania partibus, impeditus, ejusdem Patriarchæ se non potuit conspectui præsentare, sed nec expedire credebat, cum idem Patriarcha tunc temporis eum consecrare nequiverit, quia coepiscopos non habebat. Unde Athenien. & Theban. electos ad suam præsentiam accedentes in Syriam destinavit, consecrationis munus inibi recepturos. Nos igitur eidem paterno compatiens affectu, qui semel & iterum ad sedem apostolicam veniendo, præter labores multiplices, jacturas graves sustinuit &

Epist. 56.
Vt Patracen.
Archiepiscopum
in concordia electum
tanquam eorum
verum Archiepiscopum
receptant.

expensas, ei munus consecrationis impendimus, ipsum cum honore Pallei, plenitudine scilicet pontificalis officij, insignitum, cum gratiæ nostræ plenitudine remittentes exhibiturum præfato Patriarchæ obedientiam & reverentiam tam debitam quàm devotam, cum ex eo quòd à nobis consecrationem accepit, nulli velimus præjudicium generari, ne fortè, quod absit, inde injuriarum nascatur occasio unde jura nascuntur. Veruntamen si super Ecclesiæ vestræ statu jus vestrum prosequi volueritis, nos, qui, secundum Apostolum, sumus omnibus in justitia debitores, justitiam vobis auctore Deo curabimus exhibere. Quocirca universitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus eidem tanquam vestro Archiepiscopo intendatis, ejus salubria monita & præcepta recipientes humiliter & devotè. Datum Laterani VIII. Kal. Maij, anno decimo.

.. ARCHIDIACONO ET. PRÆPOSITO
de Setara Subdiacono nostro,
Canonico Mediolanensi.

Epist. 57.
Ve causam que
inter C. scolarem
& Iohannem Clericum
vertitur audiant
& sine debito terminent.

DVdum bo. me. Archidiacono Mediolanen. dedimus in mandatis ut dil. fil. C. Scolarem à. Presbytero sancti Victoris quadraginta Martyrum, qui solus in ipsa Ecclesia ministrabat, in qua, sicut scolaris idem asseruit, quondam ministraverunt Clericum & sacerdos, in Clericum & fratrem ejusdem Ecclesiæ recipi faceret, cujus facultates idem scolaris proposuit nullatenus imminutas. Sed Presbyter memoratus, ipsius Archidiaconi examen malitiosè declinans, Iohannem Clericum pro se ad nostram præsentiam destinavit, cui & præfato C. venerabilem fratrem nostrum B. Tranen. Archiepiscopum apostolicæ sedis Legatum tunc Subdiaconum & Capellanum nostrum dedimus auditorem. Coram quo dictus Iohannes asseruit quòd nequaquam sufficiebant duobus Clericis facultates Ecclesiæ memoratæ, adiciens quòd prædictus C. non erat idoneus ad illius Ecclesiæ beneficium obtinendum. Vnde nos venerabili fratri nostro. . . Patriarchæ Hierosolymitano, tunc Episcopo Vercellenfi, de illorum assensu mandavimus ut si prædictus C. legitimè coram ipso probaret quòd facultates Ecclesiæ supradictæ imminutæ non essent, sed duobus sufficerent, & persona ejus esset idonea, Presbyterum supradictum ad receptionem ipsius per censuram ecclesiasti-

cam appellatione remota compelleret, contradictores vel rebelles, si qui forsitan apparent, à præsumptione sua districtione simili, cessante appellatione, compescens, alioquin perpetuum silentium scolari super hoc imponeret memorato. Testes etiam qui nominarentur eidem, si se gratia, odio, vel timore subtraherent, canonica districtione, cessante appellatione, compelleret perhibere testimonium veritati. Cum autem præfatus scolaris ad probandum quòd facultates Ecclesiæ imminutæ non essent, sed duobus sufficerent, ad prædicti Patriarchæ tunc Vercellen. Episcopi præsentiam multotiens accessisset, & idem Episcopus testes nominatos ab ipso, quia monitione præmissa nolebant veritati testimonium perhibere, interdicto suppositisset, venerabilis frater noster. . . tunc Mediolanensis Archiepiscopus interdictum ipsum auctoritate propria relaxavit. Quare supradictus C. jus suum non potuit obtinere. Vnde tibi, fili Præposite, dedimus postmodum in præceptis ut inspectis attestationibus jam receptis, quas volumus ut per censuram ecclesiasticam tibi faceres exhiberi, secundum eas & alias, si quas partes legitimè ducerent proferendas, cum nondum essent, quæ receptæ fuerant, publicatæ, causam ipsam juxta tenorem præcedentium litterarum, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, ratione prævia terminares. Partibus igitur propter hoc in tua postmodum præsentia constitutis, cum dictus C. ad probandum quòd facultates Ecclesiæ suppetebant, quosdam patronos & parrochianos Ecclesiæ ad ferendum testimonium nominasset, & ipsi licèt, à te sæpius moniti, nolent testimonium perhibere, quibusdam se rationibus excusantes, tu eos, nisi usque ad quindecim dies ex tunc venirent ad testimonium perhibendum, excommunicationis vinculo innodasti, sed ipsi ante præfixum diem ad sedem apostolicam provocarunt. quare non fuit ulterius in causa processum. Volentes igitur ut finis eidem controversiæ imponatur, te, fili Archidiacone, cognitioni ejusdem causæ duximus adjungendum, præsentium vobis auctoritate præcipiendo mandantes quatinus laicis supradictis ad cautelam absolutionis beneficium impendatis, & causam ipsam juxta priorum litterarum continentiam, appellatione remota, ratione prævia terminetis; ita ut ex illa clausula, scilicet si persona fuerit